

TÜRKİYE'DE "DİL=SES" EĞİTİMİNİ ENGELLEYEN KEMİKLEŞMİŞ HATALAR ve
ÇÖZÜM YOLU...

ADI / SOYADI : SEDAT ERDOĞAN

MESLEK: SESYAZAR, EĞİTMEN

İLETİŞİM: www.sesletim.com / sesletim@hotmail.com

Dil eğitimi, ülkemizde yıllardır çözülememiş en önemli sorunlardan biridir. Çok uzun süredir bu sorunun ötelenmiş ve çözülememiş olması, bu sorunu kemikleştirmiş, bir devlet sorunu haline getirmiştir. Burada, sorun, ana unsurdan (Ana ve Hedef dilin ses bilinci) kaynaklanmaktadır. Çünkü ana dilin ve yabancı dillerin ses bilinci (ana unsur, temel, öz) okullarımızda öğrencilere verilmemektedir.

Dillerin (Türkçe, İngilizce, Almanca...) ses sistemi=düzeni okullarda EKSİK ve YANLIŞ öğretildiği veya ses öğretimi okullarda hiç yapılmadığı için biz dilleri=sesleri öğrenemiyoruz, öğretemiyoruz, bilmiyoruz!.. Başka bir ifadeyle, okullarımızda yabancı dil eğitimi yapılırken, hedef dilin sesbilim (fonoloji-genel ses sistemi) bilgisi='ana unsur, temel, öz' doğru ve uygun kullanılmamaktadır. Daha ana unsurun ne olduğunun farkında değil Türkiye!..

Halbuki dilin asıl kaynağını oluşturan seslerin değiştirilmesi veya başka dillerden alınması mümkün değildir. Bu konuda zorlama olursa dili kullanan insanlar arasında anlaşmazlıklar doğar, çünkü dilde zorlama olmaz. Her dil, kendi kuralları içinde yaşar ve gelişmesini sürdürür. Bir dili, diğer bir dilden ayıran en temel faktör, o dilin ses sistemidir, düzenidir.

Örnek: Türkçe, 'vurgu zamanlı' İngilizce gibi öğretilir mi? Bu düşünülemez, uygulanması bile teklif edilmez, edilemez. Sonuçta İngilizce de, 'hece zamanlı' Türkçe gibi öğrenilemez, öğretilmez. Ancak Türkiye'de -ne zamanlı- dil eğitimi yapıldığı belirsiz!..

Dilin hammaddesi, temel yapı taşı olan 'ses', Türkiye'de sadece telaffuz olarak algılanmaktadır, görülmektedir. Doğru telaffuz, temel malzemesi ses olan dilin, ancak ve ancak yan unsurudur. 'Ses', ise dili meydana getiren ana unsurdur. Dil ile ilgili diğer tüm olaylar ise yan unsurdur. Tüm yan unsurlar gücünü ana unsurdan alır. Okuma, yazma, konuşma, dinleme... becerilerinin özü sestir. 'Ses' sadece konuşmayı (telaffuzu) etkiler demek, gerçek İngilizceden veya bilimden uzaklaşmaktır. Başka bir ifadeyle, İngilizcenin sadece tek yönüne odaklanmak demektir. 'Ses bilinci' okuma, yazma ve dinlemeyi en az konuşmayı etkilediği kadar etkiler. Sayılar nasıl matematiğin her dalını etkiliyorsa, 'sesler' de dilin her yönünü etkiler. Bir dilin kendine özgü 'sesleri', o dilin anayasasını oluşturur. Bir ülkeyi ayakta tutan o ülkenin anayasasıdır, bir dili ayakta tutan o dilin sesleridir.

İlk ve orta öğretim anadil ve yabancı dil dersi öğretim programı gereği, ses öğretimi yapılmak zorundadır. Ancak okullarımızda anadil ve hedef dilin sesletim öğretimi yapılmamaktadır. Sesletim öğretiminin yapıp yapılmadığı da denetlenmemektedir. Bir dilin genel ses sistemini, dil öğretmenleri özel alan bilgisi olarak bilmek zorundadır. Ancak Türkçe dil öğretmenleri, Türk yabancı dil öğretmenleri, eğitim denetmenleri... anadil ve hedef dilin genel ses sistemini yeterince bilmemekte, bilimden uzak ve yanlış sesler kullanmaktadırlar.

Gelişmiş ülkelerde bir dil öğretilirken (hangi dil olursa olsun=anadil, hedef dil) ses bilincinin kazandırılması esas olup ilk önce öğrencilere ses bilinci verilmektedir.

Bir dilin ses bilgisi, o dilin şifresidir, anayasasıdır. Beyin, hedef dilin ses sistemini mutlaka kabul etmelidir. (Ses bilincinin erken yaşta verilmesi) Bunun için, ana dil ile hedef dil arasındaki ses ayrımlarını bilmek zorundadır. Ses bilinci verilmeden bir dili öğretmek, öğrenmek dilcilik tekniği bakımından mümkün değildir.

Eğer yapılmaya çalışılan bir işte ciddi bir problem, çözülemeyecek kadar ciddi bir sorun, var ise bu, o işin kesinlikle (%100) özündedir (ses).

YÜZBİNDEN fazla araştırma ve ONLARCA deneysel çalışma sonucunda 'SESLE BAŞLAYAN ve SİSTEMLİ SES EĞİTİMİ ALAN' bireylerin dili kolaylıkla öğrendikleri belirlenmiştir...

YAPILAN ARAŞTIRMALARDAN ÖRNEKLER:

*Beynin, kelimeyi bir bütün olarak değil de, ses dizimine bağlı olarak algıladığı, (Gh. Wettstein, Badour, 2006)

*Çocukların kendi kendilerine ses bilincini edinemedikleri, ses bilincinin bir plan dahilinde öğretilmesi gerektiği, (Ribem, Perfetti, 1989)

*Alfabetik dillerde ses bilinci eğitiminin zorunlu bir öncelik olduğu, hatta bunun öğrenmenin kalbi olduğu, (Ziegler, Goswami, 2005)

*Ses bilinci çalışmalarına çok erken yaşlarda başlanması gerektiği, (Stanke, 2001)

*Sözlü dil ile yazılı dil arasında vazgeçilmez bir ilişki olduğu, (Bentolila, Gombert, 2005).

*Ses-şekil (harf) ilişkisini keşfetmenin zorunlu olduğu, ortaya çıkmıştır. (Sprenger, Charolles, 2003)

*İngilizcede yaklaşık % 84 SES UYUMU vardır. (Approximately % 84 of English words are phonetically regular. (Wiley Blevins, 1998)

*Anadil eğitimi, yabancı dil eğitiminin en önemli yan unsurlarından biridir. (Sedat Erdoğan, 2012)

NOT:

Hemen hemen her yere başvurmama rağmen, herkes bu konuda fazla birşey yapamayacağını belirtti!.. Çünkü 'sorun' artık KEMİKLEŞMİŞ durumda...